

EDR.0691

GROTA 5-6
34
35

PISMO
NSZZ **Solidarność**
STOCZNIOWCÓW

SZCZECIN 11.04.85

W dniu **1 MAJA**

Twoim obowiązkiem jest
złożenie kwiatów pod tablic
pamięci Ofiar Grudnia '70
w godz. **9⁰⁰ - 10⁰⁰**

Od redakcji:

Drogi czytelniku - kolejny numer "Grota", który właśnie otrzymałeś ukazuje się z przyczyn technicznych z przeszło 2 tygodniowym opóźnieniem stąd zawarte w nim życzenia z okazji Świąt Wielkanocnych.

Numer obecny prezentuje donosiły dokument - Umowę o współpracy pomiędzy **Zachodnimi Związkami Zawodowymi** a naszą Regionalną Radą Koordynacyjną NSZZ "Solidarność".

Mamy nadzieję, wraz z całym regionem, że współpraca ta będzie obustronnie korzystna.

Oprócz tego optymistycznego dokumentu zawiera on również trochę gorzkich słów /prawdy?/, zawartych w liście naszego czytelnika, który krytycznie ocenia ostatnie posunięcia władz związku i przedstawia naszym zdaniem bardzo interesujące propozycje działania na przyszłość.

Głos czytelnika traktujemy jako zaczątek do koniecznej dyskusji w sprawach tak istotnych dla związku jak i dla każdego z nas.

Na koniec chcieliśmy zwrócić uwagę na komunikat TKZ Stoczni im. Komuny Paryskiej w Gdyni. Jest to dokument bardzo znamienity dla naszych czasów a jest to **jednocześnie ostrzeżenie dla nas wszystkich, że zastosowanie tzw. "psychuszek" w walce władzy z niepokornymi - tak dramatycznie opisanych przez W. Bukowskiego w książce pt. "I znów powróci wiatr"... - jest możliwe także w Polsce.**

ODEZWA PIERWSZOMAJOWA

TKK NSZZ "Solidarność" wzywa do przeprowadzenia

NIEZALEŻNYCH MANIFESTACJI W DNIU 1 MAJA 1985 r.

W 95 lat po pierwszych manifestacjach majowych w Polsce hasła tamtych robotniczych wystąpień są znowu aktualne. Żądamy:

- podwyżek płac dla wyrównania wzrostu cen
- przestrzegania prawa do 8-godzinnego dnia pracy
- uwolnienia wszystkich więźniów politycznych

04.04.1985 r.

Tymczasowa Komisja Koordynacyjna
NSZZ "Solidarność"

B. Borusewicz /Region Odański/
Z. Bujak /Region Mazowsze/
T. Jedynak /Region Śląsko-Dąbrowski/
M. Muszyński /Region Dolny Śląsk/
oraz przedstawiciele Regionów Małopolska
i Pomorza Zachodniego

UMOWA

pomiędzy Unią Departamentu Pas de Calais Skonfederowanych Związków Zawodowych Force Ouvriere a Radą Koordynacyjną NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego

Sierpień 1980 oraz powstanie NSZZ "Solidarność" to wydarzenie o historycznym znaczeniu dla wolnego ruchu związkowego na całym świecie. To dla Polaków nadzieja na lepszą przyszłość a jednocześnie szansa dla podzielonej Europy.

Pierwszy Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ "Solidarność", który odbył się w Gdańsku we wrześniu i październiku 1981, pozwolił na stworzenie demokratycznie i statutowo wybranych struktur na szczeblu krajowym. Kongres był obserwowany przez wolnych związkowców wszystkich krajów z najwyższą uwagą. CGT Force Ouvriere była tam reprezentowana w osobie jej sekretarza generalnego Andre Bergerona. W ten sposób Force Ouvriere - wierna swemu pochodzeniu, swym tradycjom i zasadom - świadczyła pełne poparcie, pełną i całkowitą solidarność temu młodemu, autentycznie wolnemu związkowi zawodowemu.

Działalność NSZZ "Solidarność" nie ustala wraz z jego oficjalnym zawieszeniem 13 grudnia 1981 r. Nie może więc zabraknąć solidarności z tymi, którzy mimo wszelkich trudności, represji, licznych aresztowań przywódców i działaczy, delegacji Związku w dalszym ciągu działają jako godni związkowcy, wierni swym wyborcom.

"Solidarność" podczas swojego prawnego istnienia dała liczne dowody woli do naprawy swojego kraju znajdującego się w głębokim kryzysie społeczno-politycznym. Swoją rozsądną i odpowiedzialną postawą zyskała w świecie powszechny szacunek. Również dzisiaj "Solidarność" pozostaje wierna swoim metodom walki o podstawowe prawa związkowe i obywatelskie.

My, Unia Departamentu Pas de Calais Skonfederowanych Związków Force Ouvriere i Rada Koordynacyjna NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego zobowiązujemy się tą umową do działań, aby ta moralna solidarność mogła być podstawą rzeczywistej i konkretnej współpracy materialnej.

Unia Departamentu Pas de Calais Skonfederowanych Związków Force Ouvriere zobowiązuje się:

1. występować w obronie moralnej i politycznej a także udzielać pomocy humanitarnej wszystkim represjonowanym członkom "Solidarności" Regionu Pomorza Zachodniego i ich rodzinom, szczególną opieką otaczać więzionych oraz zwolnionych z pracy za działalność związkową,
2. we własnej prasie związkowej oraz za pomocą dostępnych środków masowego przekazu informować opinię publiczną o działalności "Solidarności" i sytuacji w Polsce, zwłaszcza w Regionie Pomorza Zachodniego,
3. organizować pomoc finansową oraz inicjować wszelkie akcje, które mogłyby pomóc materialnie Radzie Koordynacyjnej w prowadzeniu działalności wydawniczej, informacyjnej, edukacyjnej, kulturalnej i innej,
4. do utrzymania stosunków i kontaktów z Radą Koordynacyjną oraz do stałych działań na rzecz wzajemnego poznania i zbliżenia członków obu związków,
5. podejmować inne inicjatywy, także w organizacjach międzynarodowych, zwłaszcza w Międzynarodowej Organizacji Pracy, na rzecz niezależnego ruchu związkowego w Polsce.

Rada Koordynacyjna NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego zobowiązuje się:

1. przekazywać Unii Departamentu Pas de Calais Force Ouvriere swoje oświadczenia, komunikaty, spisy więzionych, represjonowanych, biuletyny oraz inne dokumenty przedstawiające działalność Związku i sytuację w regionie,
2. informować swoich członków o sytuacji CGT Force Ouvriere w szczególności o akcjach podejmowanych na rzecz "Solidarności",
3. do utrzymywania w miarę swoich możliwości stosunków i kontaktów z Unią Departamentu Pas de Calais Force Ouvriere oraz stałych działań na rzecz wzajemnego poznania i zbliżenia członków obu związków.

Umowę podpisali dnia 31.03.1985 r. poza granicami Polski

Alphonse Bernard
Sekretarz Generalny Unii
Departamentu Pas de Calais
Skonfederowanych Związków
Zawodowych Force Ouvriere

Adam Adamowski
Przedstawiciel Rady Koordynacyjnej
NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza
Zachodniego

UMOWA

zawarta pomiędzy Radą Koordynacyjną NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego a włoskimi związkami zawodowymi

CGIL - CISL - UIL regionu Veneto

- I. W roku 1984 odbyły się w Szczecinie spotkania przedstawicieli Rady Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego z delegacjami związków zawodowych CGIL - CISL - UIL regionu Veneto, które przedstawiły sytuację we włoskim ruchu związkowym i zapoznały się z sytuacją społeczno-polityczną "Solidarności" w Regionie Pomorza Zachodniego. Delegacje włoskie zaproponowały współpracę między CGIL - CISL - UIL regionu Veneto a "Solidarnością" Regionu Pomorza Zachodniego, której celem jest wzajemna pomoc, wymiana doświadczeń związkowych i działanie na rzecz umocnienia międzynarodowej solidarności ludzi pracy, obrony godności ludzkiej, prawa narodów do samostanowienia i pokoju międzynarodowego. Rada Koordynacyjna NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego z wdzięcznością przyjęła propozycję współpracy.
1. CGIL - CISL - UIL regionu Veneto informują i będą informować włoską opinię publiczną o działalności "Solidarności" oraz o sytuacji społeczno-politycznej w Polsce. W regionie Veneto wychodzi między innymi biuletyn informacyjny w języku włoskim "Solidarieta con Solidarnari".
2. CGIL - CISL - UIL regionu Veneto będą bronić interesów "Solidarności" w Międzynarodowych Organizacjach Związków Zawodowych, zwłaszcza w Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych i Bureau International Du Travail.
3. CGIL - CISL - UIL regionu Veneto udzieliły i będą udzielać humanitarnej pomocy represjonowanym członkom "Solidarności" Regionu Pomorza Zachodniego
4. CGIL - CISL - UIL regionu Veneto będą ułatwiać kontakty i wymianę między grupami zawodowymi i organizacjami związkowymi zakładów pracy obu regionów.
5. CGIL - CISL - UIL regionu Veneto będą wspierać materialnie strukturę "Solidarności" Regionu Pomorza Zachodniego w pracy informacyjnej i wychowawczej.
- II. "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego będzie informować związki zawodowe CGIL - CISL - UIL regionu Veneto o działalności związkowej w Regionie Pomorza Zachodniego i w Polsce przez dostarczanie dokumentacji oficjalnej, komunikatów, wykazów osób represjonowanych, analiz i opracowań programowych.
2. "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego informować będzie o działalności CGIL - CISL - UIL w regionie Veneto i o problemach włoskiego ruchu związkowego - ludzi pracy w Polsce.
3. "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego zapewni i będzie opiekę i pomoc związkowcom CGIL - CISL - UIL regionu Veneto przybywającym do Polski.

Podpisali w dniu 20.02.1985 r.

Delegaci CGIL - CISL - UIL
regionu Veneto

Przedstawiciele Rady Koordynacyjnej
Regionu Pomorza Zachodniego

ÓSWIADCZENIE I KOMUNIKAT TKK

Od dnia 01.04.1985 obowiązują wyższe ceny na energię elektryczną, gaz i węgiel. Znaczna podwyżka cen mięsa zapowiadana jest obecnie na lipiec bez podania dokładnego terminu. Władze państwowe pozostają głuche na powszechne żądanie wprowadzenia dodatku drożyznianego, który chroniłby automatycznie wszystkich pracowników przed skutkami podwyżek cen. Stosują one natomiast politykę płacową premiującą własny aparat oraz te grupy zawodowe, których sprzeciwu obawiają się najbardziej. W konsekwencji wszyscy ci, którzy nie podejmą zdecydowanych działań w obronie własnych interesów ekonomicznych będą poszkodowani. Wszystko to powoduje wzrost niezadowolenia wśród załóg.

Przypominamy, że zgodnie z harmonogramem działań Związku ogłoszonym przez TKK w dniu 5.03.85 dzień 1 maja stanowi nieprzekraczalny termin wzrównania wszystkim pracownikom skutków dotychczasowych podwyżek cen. Jeśli żądanie to nie zostanie spełnione przeprowadzona będzie ogólnopolska akcja strajkowa w trakcie próby podwyższania cen mięsa.

K O M U N I K A T

W dniu 04 kwietnia 1985 r. odbyło się posiedzenie Tymczasowej Komisji koordynacyjnej NSZZ "Solidarność".

1. Wydano odezwę 1-majową i Oświadczenie w sprawie działań Związku w obliczu kolejnych podwyżek cen.

2. Zgłoszony przez PRON projekt ordynacji wyborczej do Sejmu PRL stanowi zaprzeczenie zasad demokracji. Stopień świadomości i oczekiwania społeczeństwa polskiego przed wyborami 1985 r. wymagają przyjęcia ordynacji wyborczej, która gwarantowałaby m.in.:

- prawo każdej grupy obywateli do wprowadzenia kandydatów na listy wyborcze,
- równe prawa wszystkim kandydatom, w tym zaniechanie tworzenia tzw. miejsc mandatowych,
- niezależną społeczną kontrolę przebiegu głosowania na wszystkich szczeblach.

Konieczne jest także spełnienie warunków politycznych, w tym wolności słowa i swobody zrzeszania się. Ponieważ nic nie wskazuje na możliwość spełnienia tych wymogów, jakiegokolwiek negocjacje z władzami w sprawie udziału w Sejmie grupy posłów z poza listy PRON prowadzą do dezorientacji społeczeństwa i w efekcie sprzyjają jedynie władzy.

3. Zamierzone przez władze zmiany w ustawodawstwie karnym i karno-administracyjnym, a także projekty ustaw o sędach powszechnych i o prokuraturze zmierzają do dalszego zaostrzenia odpowiedzialności karnej, ograniczenia prawa oskarżonego do obrony i dalszego uzależnienia wymiaru sprawiedliwości od PZPR i MSW. Zracając uwagę społeczeństwa na powyższe TKK podkreśla, że ograniczenie sędziowskiej niezawisłości i zaostrzenie przepisów karnych jest kontynuacją ustawodawstwa stanu wojennego.

4. Obecny na posiedzeniu przedstawiciel Krajowej Komisji Koordynacyjnej Górnictwa NSZZ "Solidarność" poinformował o działalności Komisji oraz o sytuacji w górnictwie. Dewastacja środowiska naturalnego na terenach związanych z górnictwem występuje dziś w stopniu większym niż kiedykolwiek. Wynikającego stąd zagrożenia zdrowia i życia ludności nie można zrehabilitować poprawą zarobków czy świadczeń socjalnych. Konieczne są działania na szerszą skalę, których władze od lat nie podejmują. Wyższe zarobki w górnictwie mają jedynie na celu skłanianie górników do wykonywania wyniszczającej, nadmiernej pracy i prowadzi do zantagonizowania i skłócenia załóg.

5. Na zaproszenie TKK w posiedzeniu wzięł udział członek Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność" Andrzej Rozpłochowski.

04.04.1985 r.

Tymczasowa Komisja Koordynacyjna
NSZZ "Solidarność"
B. Borusewicz /R. Gdańsk/
Z. Bujak /R. Mazowsze/
T. Jedynak /R. SL.-Dąbrowski/
M. Muszyński /R. Dolny Śląsk/
oraz przedstawiciele Regionów
małopolska i Pomorze Zachodnie

List czytelnika

Oświadczenie TKK z 5 marca 1985 r. "W obronie poziomu życia" jest dobrą okazją do zajęcia stanowiska w sprawie taktyki działania związku w najbliższym okresie.

Zdajemy sobie sprawę z tego, że nieudolne władze nie rozwiązały żadnych istotnych problemów społecznych, że nie zapewniły utrzymania poziomu życia z końca lat 70-tych, że poziom życia będzie się nadal obniżał.

Oczywistym jest także, że niesprawny i praktycznie wiereformowany organizm gospodarczy grozi w każdej chwili katastrofą. Wiemy, że w tej sytuacji nie ma prostych recept i rozwiązań. Odnosi się jednak wrażenie, iż wspomniane oświadczenie TKK nosi znamiona znacznego uproszczenia sytuacji.

Sprowadza się ono praktycznie do postulatu występowania z żądaniem podwyżki płac o 2.000.- zł./m-cznie jako równowartości wzrostu cen na przestrzeni kilku ostatnich lat /prawdopodobnie chodzi o okres od lutego 1982 co nie zostało wyraźnie powiedziane/, oraz w przypadku nie cofnięcia tzw. 2 i 3 etapu podwyżek przewidzianych na kwiecień i czerwiec 1985 r. do zrealizowania harmonogramu akcji nacisku. Akcje te to: organizowanie wieców na terenie zakładów pracy na styku zmian w dniu 1 kwietnia 1985 r., zorganizowanie pierwszomajowej manifestacji a w przypadku nie wycofania się władz z podwyżek - zorganizowanie ogólnopolskiego strajku /m-c czerwiec/.

Pierwszy problem to 2.000.- zł. podwyżki płac. W oświadczeniu brak argumentacji ekonomicznej a przede wszystkim usunięcia wątpliwości co do inflacyjnych skutków takiego żądania. Oczywiście argumenty te nie muszą znajdować się w oświadczeniu politycznym, ale powołanie się na wiarygodną ekspertyzę ekonomiczną jest nieodzowne. W przeciwnym razie żądanie takie robi wrażenie życzeniowo-rozszerzeniowego, zaczerpniętego z modelu, który w tej chwili w Polsce nie funkcjonuje. Skutki takiego żądania znamy z doświadczeń "Solidarności", kiedy proces inflacji z towarzyszącym mu nieodłącznie spekulacją i wielogodzinnymi kolejkami ujawnił konsekwencje zjawiska powszechnej podwyżki płac.

Trzeba też zwrócić uwagę na to, iż żądania podwyżek płac są dość łatwo spełniane w odniesieniu do niektórych grup pracowniczych. Władze w ten sposób rozwiązują napięcia społeczne, szczególnie w dużych skupiskach klasy robotniczej. W tej sytuacji żądanie podwyżki płac może być kijem o dwóch końcach.

Nie ulega natomiast wątpliwości, że kwestie płacowe i świadczeń z ubezpieczenia społecznego wymagają generalnego uporządkowania, mającego na względzie zarówno rzeczywistość wartość pracy każdego pracownika, jak też zapewnienie minimum socjalnego - również w odniesieniu do członków rodziny. Ponadto niezbędne jest opracowanie mechanizmu korekcyjnego płac i świadczeń z ubezpieczenia społecznego - w przypadkach podwyżek cen.

Drugi problem sprowadza się do pytania: jak działać? Proponowane środki nacisku zakładają przeprowadzenie efektywnych i widowiskowych manifestacji społecznych. Ocena wydarzeń z lat 1982 - 84 prowadzi do wniosku, że mają one tendencję malejącą, a wezwania do strajków wręcz nie odnosiły skutków. Generalnie można też stwierdzić, że w rzeczywistości stanu wojennego i późniejszego okresu, nie miały one większego wpływu na decyzje władz politycznych. Bezsporne stanowiły jednak symbol nie poddawania się sytuacji, były gestem odwagi i przywiązania do "Solidarności".

Czy obecnie ludzie pracy są w stanie hasła te realizować? Wydaje się, że nie. Szereg symptomów wskazuje, że większość robotników jest zmęczona napięciem ostatnich 5-ciu lat, warunkami życia codziennego, brakiem nadziei na zmianę na lepsze. Panują powszechnie negatywne oceny władz, przybierają niekiedy formy reakcji werbalnie gwałtownych czy wręcz nienawistnych. Niechęć i wrogość jest deklarowana powszechnie. Ten stan może stwarzać mylące złudzenie, że za słowami pójdą czyny. Przy tym wszystkim panuje bosiem świadomość, że w razie sprzeciwu społecznego w postaci strajków itp. władza zmobilizuje środki przymusu. Widząc to, większość pracowników wyciąga proste wnioski: nie zmienię, a w najlepszym wypadku stracę pracę. Czy stać mnie w tych trudnych czasach na gesty?

Trzeba spojrzeć prawdzie w oczy i odpowiedzieć na pytanie: czy obecna struktura "Solidarności" jest w stanie te obawy i niepokoje oddalić? Otóż nie tego w tej chwili robić nie potrafimy, co nie wyklucza możliwości, że uda się to za rok lub dwa - i wówczas określone formy nacisku, a przede wszystkim strajk będą miały realne znaczenie polityczne.

Patrząc krytycznie na hasła organizowania obecnie wieców i strajków niżej przedstawia się propozycje działań innego rodzaju. Założeniem byłoby, że jesteśmy u progu długotrwałego procesu społecznego, że środki nacisku muszą być także metodami działania długofalowymi, że sytuacja żąda uwzględnienia realiów, odczuć społecznych i różnorodności form działania, w tym również wykorzystania form legalnych dla których powinni być stworzone solidne zaplecze: kadrowe, propagandowe, finansowe i inne. Trzeba zwrócić uwagę na następujące sprawy:

1/ Obecnie odbywają się wybory do organów samorządu pracowniczego. To jest szansa nie tylko na edukację ekonomiczną i poznawanie mechanizmów gospodarczych, to także możliwość wpływu na konkretne rozwiązania, np. cenowe, płacowe czy kierunków Produkcji. Już raz tę szansę utraciliśmy, co zrozumieliśmy, zważywszy, iż trudno było ją realizować w warunkach stanu wojennego. Prawdopodobnie nie wszędzie uda się wykorzystać tę szansę obecnie, ale tam, gdzie istnieją po temu możliwości, powinna ona zostać uchwycona. Nie jest to droga działania efektywna, ale żmudna, wymagająca wysiłku i dojrzałości, jakże jednak istotna.

2/ Wydarzeniem politycznym najwyższej rangi będą jesienne wybory do Sejmu PRL. Trzeba się do nich przygotować już teraz. W świadomości społecznej powinny stać się konfrontacją demokratycznych przekonań i postaw obywateli z totalitarnym mechanizmem władzy. Mechanizm systemu wyborczego PRL winien być przestawiony z całą ostrością. Trzeba niezwłocznie przystąpić do propagowania postaw wyborczych a także przygotowań organizacyjnych, by nie powtórzyć kłopotów i wątpliwości płynących z doświadczeń wyborów do rad narodowych. Postawa członków Związku w wyborach do Sejmu winna być traktowana jako swoiste referendum społeczne będące odpowiedzią na likwidację "Solidarności".

3/ Pod koniec 1985 r. /a może nieco wcześniej/ pojawi się konieczność zrealizowania idei pluralizmu związkowego. Idea ta w dalszym ciągu wymaga wielkiej pracy propagandowej, napotyka bowiem na niezrozumienie i opory. Pokonanie tych trudności jest tym istotniejsze, że obecnie ponad 60% zatrudnionych pozostaje bez ochrony związkowej. Stanowi to poważny problem społeczny - ogrom konkretnych i życiowo ważnych spraw ludzkich, których podziemie próby najlepszej woli i najsprawniejszej organizacji nie jest w stanie rozwiązać. Brak zainteresowania ideą pluralizmu związkowego ze strony kierownictwa Związku - jest chowaniem głowy w piasek i oddawania pola władzy. Tracimy przez to możliwość realnego oddziaływania na sytuację polityczną.

4/ Winny zostać stworzone ośrodki opiniotwórcze, które dadzą fachową i kompetentną ocenę sytuacji w Polsce, aby społeczeństwo nie było skazane na myśl pderwaną, często gubiącą realia, albo na poglądy obiegowe, amatorskie, nie mogące być realnymi ocenami i kierunkami odpowiedzialnego działania. Ośrodki takie byłyby niezwykle cenne, kształtowałyby bowiem nie tylko myśl polityczną, ekonomiczną i społeczną w Polsce, ale niewątpliwie znalazłyby oddźwięk za granicą.

Wskazane kierunki działań są z grubsza tym, co w tej chwili realnie możemy zrobić. W przeciwnym przypadku przyjmijmy konfrontację na polach wygodnych dla władzy, tacych do rozprawy z demokratyczną opozycją. Zasady regionalnego działania wymagają trzeźwego spojrzenia na rzeczywistość bilansu sił i możliwości, wyboru walki na płaszczyznach i w okolicznościach /czas, miejsce/ możliwie najkorzystniejszych. Wydaje się, iż najwyższa już pora na odejście od utartych schematów, których obserwowanym efektem w obecnej sytuacji jest gra pozorów.

Wacław Kowalski

KOMUNIKAT

W dniu 28.02.1985 r. grupa pracowników Stoczni im. Komuny Paryskiej przyjeżdżących na kurs spawania elektrycznego do Wydziału LS podjęła akcję strajkową w godz. 12.00 - 12.15. Kierownik wydziału LS mgr Miron Klimowicz postanowił zwolnić dyscyplinarnie wszystkich 12 uczestników strajku i taki wniosek przedstawił dyrekcji stoczni. Dyrektor postanowił zwolnić dyscyplinarnie dwóch pracowników: Romana Zwierciana i Adama Borowskiego /stałych mieszkańców Gdyni/ oraz ukarać naganami pozostałych dziesięciu pracowników /zamiejscowić/.

Odwrocenia do dyrekcji nie przyniosły skutku. Zwiercan i Borowski podjęli akcję protestacyjną. W dniu 6.03.85 r. o godz. 10.00 z minutami weszli na komin elektrociepłowni, wywiesili flagę i założyli strajk głodowy, śladając przywrócenia do pracy. Po ok. godzinie dyrektor ds. pracownicznych dr Skowron wszedł do strajkujących na komin i rozpoczął pertraktacje. Trwało to około 15 min. Dyrektor Skowron zaakceptował zadanie strajkujących przywrócenia do pracy i strajk został przerwany ok. godziny 13-tej. Zwiercan i Borowski w towarzystwie dyr. Skowrona udali się

do komin LS. Tam na polecenie dyr. Skowrona napisali podanie o przywrócenie im do pracy. Po odbyciu obiedu, pisemnie zaakceptował dyr. Skowron i przekazał z-cy

do komin wydziału Milewskiemu.

Nim Zwiercan i Borowski zdążyli wyjść z gabinetu Milewskiego, zjawili się trzech funkcjonariuszy SB i zabrali ich do komisariatu przy ul. Chrzanowskiego. W komisariacie przeszukano ich /zatrzymując flagę, butelki z wodą, papierosy i szczyryki/ i skutych kajdankami przewieziono do izby wytrzeźwień, gdzie badania wykazały całkowitą trzeźwość stoczniowców, a stamtąd do aresztu na ul. Starowiejską. W areszcie rozmawiał z nimi lekarz Instytutu Medycyny Tropikalnej dr Nitka po czym przewiezieni zostali do prokuratora Hanschke, który zarzucał im usiłowanie wzniecenia niepokoju publicznego. Następnego dnia rozmawiała z nimi nieznaną z nazwiska lekarka, a w dwie godz. później, o godz. 12-tej zawieziono ich do szpitala psychiatrycznego na Srebrzysku, Gdańsk-Wrzeszcz, ul. Srebrniki 1, na oddział 20c. Tu okazało się, że ordynator szpitala Bonikowski przyjął ich na telefoniczne polecenie prokuratora Hanschkego. Obydwaj stoczniowcy stanowczo odmówili poddania się wszelkim badaniom psychiatrycznym.

Zwiercan i Borowski od dnia 8.03.85 do dnia dzisiejszego, tj. 19.03.85 przetrzymywani są bezprawnie w szpitalu psychiatrycznym. Ich rodziny nie zostały o fakcie zatrzymania powiadomione.

My stoczniowcy ze Stoczni im. Komuny Paryskiej protestujemy przeciwko takiemu oburzającemu traktowaniu naszych kolegów i żądamy przywrócenia ich normalnemu życiu i powrotu do pracy w mianierzystym zakładzie.

Gdynia, 1985.03.19

"KZ "Solidarności"

Stoczni im. Komuny Paryskiej

OŚWIADCZENIE

Rady Koordynacyjnej NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego w sprawie obchodów dni 1 Maja i 3 Maja.

Tegoroczne Święta 1 Maja i 3 Maja obchodzić będziemy pod hasłami:

- podwyżek płac dla wyrównania wzrostu cen
- przestrzegania prawa do 8-godzinnego dnia pracy
- uwolnienia wszystkich więźniów politycznych

Rada Koordynacyjna NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorza Zachodniego zwraca się do wszystkich członków i sympatyków "Solidarności" o aktywne uczestnictwo w obchodach tych świąt przez:

- składanie kwiatów w dniu 1 Maja od godz. 9.00 do 10.00 pod tablicą upamiętniającą Ofiary Grudnia 1970 r.
- składanie kwiatów w dniu 1 i 3 Maja na grobach poległych w grudniu 1970 r.
- masowe uczestnictwo w Mszach Sw. oraz w niezależnych manifestacjach w dniach 1 i 3 Maja.

Wzywamy jednocześnie do bojkotu 1 i 3 Majowych "imprez" organizowanych przez władzę.

1 i 3 Maja będziemy mieli szansę aktywnego protestu w najistotniejszych sprawach każdego z nas.

Nie zmarnujmy tej szansy!

Szczecin, 10.04.1985 r.

Rada Koordynacyjna
NSZZ "Solidarność"
Regionu Pomorza Zachodniego

Z okazji Świąt Wielkanocnych Rada Koordynacyjna NSZZ "Solidarność" Regionu Pomorze Zachodnie, Tajna Komisja Zakładowa NSZZ "Solidarność" Stoczni Szczecińskiej oraz redakcja "Grot" składają wszystkim ludziom dobrej woli Najlepsze Życzenia.

W obecnych trudnych czasach byłoby pewnym nietaktem sięganie do szczegółowych, tradycyjnych zwrotów. Niech każdy znajdzie w czasie Świąt to, co mu najbardziej potrzebne, pamiętając jednocześnie o potrzebie umacniania solidarnościowej więzi. A więc po prostu: Najlepsze Życzenia.

Oświadczenie Tajnej Komisji Rewizyjnej NSZZ "Solidarność" Stoczni
Szczecińskiej

W marcu br. przeprowadzono kontrolę ewidencji wpływów pieniężnych uzyskanych ze składek członków i sympatyków Związku NSZZ "Solidarność" oraz innych wpływów potwierdzonych w piśmie "Grot".

Sprawdzono również prawidłowość i zasadność zaewidencjonowanych wydatków w roku 1984.

Komisja stwierdziła prawidłową działalność finansową w kontrolowanym okresie.

Wydatki Związku NSZZ "Solidarność" za rok 1984 przedstawiają się jak niżej:

1. Koszty związane z wydawnictwem pisma zakładowego "Grot" wyniosły 134,3 tys. zł.

2. Na pomoc materialną wydatkowano 620,7 tys. zł.

W ramach tej kwoty mieszczą się zasiłki statutowe - urodzinowe i pogrzebowe oraz zapomogi wypłacane członkom NSZZ "Solidarność" pracującym systematycznie składki związkowe zgodnie ze Statutem Związku, a przede wszystkim pomoc pieniężna udzielana członkom Związku zwolnionym z pracy /po 13.12.81 i znajdującym się obecnie w trudnych warunkach materialnych. Pomoc udzielaną rodzinom pracowników przebywających w więzieniu i aresztach za działalność związkową oraz osobom, które zostały ukarane wysokimi grzywnami pieniężnymi przez Kolegia Orzekające np. za udział w Solidarnościowym pochodzie 1-Majowym.

=====
Potwierdzenie wpłat w tys. zł.: Elektroda - 1,8; Kaśka - 0,4; Jamnik - 0,3; Claudiusz - 6,3; Stary - 2,6; Róża - 3,3; Zwis - 3,86; Lis - 3,25; Łysy - 4,3; SOM - 2,3; Cromwell - 1,0; Ziuk - 3,6; Osa - 0,8; Gryf - 0,7; Tur - 2,0; Flis - 0,4; Wiking - 1,2; Wierny - 0,5; Zdzichu z Francji - 2,0; Franio - 0,5; Siwak - 1,4; Rodio - 1,5; Komisarz - 2,8; Pankracy - 1,2; Kaganek - 1,2; Jasz - 1,0; Ryś - 3,0; Ola - 2,0; Jędruszek - 0,5; Regan - 0,8; Ryś - 1,0; PTKK - 10,0; Stary - 2,6; Róża - 2,6; Siwak - 3,2; Komisarz 2,0; Osa - 0,8; Sosna - 3,6; Jkarus - 2,0; Brzoza - 1,4; Rodio - 1,1; Babcia - 0,5; Claudiusz - 6,68.